

Saksan sosialistit ja Suomen luokkasota

Varsin vähän tietoja on Ameriikkaan saapunut Saksan sosialistien suhteesta Suomen luokkasotaan. Täällä ei ole tiedetty, ovatko Saksan sosialistit ollenkaan olleet tietoisia siitä, mitä Suomessa todellisuudessa tapahtuu, vai eikö.

Olemme onnistuneet saamaan käsiimme eräitten Saksan lehtien kirjoituksia Suomi-kysymyksestä. Porvarilehdistö tietenkin siellä vetää hartaasti samaa virttä kuin esim. Amerikan suomalainen porvarilehdistö. Saksan porvarilehdistön valtit ovat aivan samat kuin tämän maan porvarilehdistönkin, paitsi että eivät ole varsin niin kömpelösti kirjoitetut kuin mitä meidän suomalais- lahtari-porvaripillimme tekevät.

Sosialistilehdissä on selostettu Suomen asiaa oikeassa valossa. Etenkin ns. itsenäisen sosialistiryhmän lehdet ovat asettuneet jyrkästi Suomen työväenluokan kannalle. "Leipziger Volkszeitungissa" oli mitä syyttävien kirjoitus Saksan junkkereita vastaan.

Myöskin ns. enemmistö- eli hallitusosialistien keskuudessa oivalletaan Suomi-kysymys. Esimerkiksi suomennamme tähän "Vorwärtsissä" maaliskuun 10 päivänä julautun artikkelin vastaukseksi erään porvarilehden törkeisiin valheisiin. Artikkelin kirjoittaja on Eduard David, joka on näiden ns. enemmistöosialistien yksi johtomiehistä. Kirjoitus kokonaisuudessaan kuuluu seuraavasti: (Tummennukset Davidin omat.)

SUOMEN TILANTEESTA

Kirj. Eduard David.

Suomen olosuhteista levitetään tietoja, jotka räikeästi johtavat yleisen mielipiteen harhaan. Niin-

pä eräissäkin Norddeutsche Allgemeine Zeitungissäkin on muuan artikkeli, jossa selitetään Suomessa nyt vallasta taistelevista hallituksista, että valkoinen hallitus on "valtiopäivien laillisesti valitsema". Toisesta hallituksesta sanotaan: "Kun maksimalistiset ainekset alkoivat Suomessa vallankumouksen, muodostivat venäläiset sosialistit rinnakkaishallituksen. Se ei voinut mihinkään muuhun nojautua kuin **punakaartilaiden** pistimiin." Tämä väite on tosiasioihin nähden aivan ristiriitainen. Todellisuudessa jo uuden, vuoden 1905, lain voimaan tultua se puolue, josta tämä nykyinen "venäläisten sosialistien rinnakkaishallitus" on muodostettu, oli voimakkain Suomen valtiopäivillä. Kysymyksessä on **Suomen sosialidemokratia**, jolla kaupungin työläisten lisäksi on tukeaan torpparit ja pienviljelijät. Se selittää heidän asemansa ja voimansa. Tämä puolue Venäjän vallankumouksen tapahduttua viime vuoden maaliskuussa, otti osaa **Suomen hallitukseen** ja Suomen sosialidemokraattinen johtaja **Toivo Suomen ministeripresidenttinä** ensimmäiseksi julisti **Suomen itsenäisyyden**. Tämä aiheutti ristiriidan silloisen Venäjän hallituksen, Kerenskin hallituksen kanssa ja **Kerenski väkivaltaisesti hajotti Suomen valtiopäivät** ja määräsi uudet vaalit, joiden kautta valtiopäiville tuli pieni porvarillinen enemmistö. Sosialidemokraatit eivät tunnustaneet venäläisten toimittaman eduskunnan hajottamista ja nusiens vaalien laillisuutta ja olivat edelleenkin siinä vakaumuksessa, että kansan enemmistö nyt, kuten aikaisemminkin on heidän takanaan ja heidän puolellaan.

Se väite, että punanen hallitus olisi tuotettu Venäjältä ja olisi kokoonpantu venäläisistä sosialisteista, on mielivaltaisesti keksitty satu. Kun Nordd. All. Zeitung tämän lisäksi väittää, että tämä hallitus nojautuu "punasen kaartin pajunetteihin", niin tämän kautta lehti yrittää johtaa harhaan tietämättömiä lukijoitaan, aiheuttaen sen luulon, että punakaarti on muodostettu venäläisistä bolsheveikeista. Todellisuudessa ovat he suomalaisia työläisiä ja talonpoikia, joilla on venäläisten punakaartien kanssa yhteistä vain nimi. Että kysymyksessä on Suomen kansan laajat joukot, todistautuu parhaiten sillä, että punanen puolue suurimmassa osassa maata tähän saakka on osottautunut **voimakkaammaksi**.

Eräässä iltalehdessä olleessa haastattelussaan täällä parhaillaan majaileva Suomen valkosen hallituksen edustaja, valtioneuvos tri Hjelt, samalla tavalla johtaa Saksan yleisöä **valheelliseen käsitykseen**, selvästikin siinä tarkoituksessa, että saisi yksipuolisen myötätunnon oman puolueensa hyväksi. Hän väittää, että punasen hallituksen takana on vain "pieni vähemmistö" Suomen työväestöstä, "muutamia tuhansia" huligaaneja, jotka ryöstävät maata. Jos näin olisi asian laita, niin eikö valkoselle hallitukselle olisi vain lasten leikkiä kukistaa tämä pieni vähemmistö. Mutta asia onkin päinvastoin. Valkonen hallitus on vähemmistöhallitus, joka, kun sillä omassa maassaan on kansan enemmistö vastassa, ei muuten pärjää ja sen vuoksi hakee apua ulkomailta.

Mitä tulee yritykseen leimata Suomen työläisten ja talonpoikien hallitus murhaajakoplaksi; niin se on kaikkea perää vailla, ja siihen voi vastata, että kenraali Mannerheim, valkokaartilaiden johtaja, käytännössä raakamaisesti mestaa

vangiksi joutuneet vastustajansa. Äskettäin onnistuivat ruotsalaiset sosialistit Tukholman pormestarin tri Lindhagenin välityksellä aikaan saada sopimus taistelevien puolueiden välillä, jonka mukaan kumpikin puoli inhimillisesti kohtelee vangittuja. Punanen hallitus, joka on samanlaatuinen poliittiselta luonteeltaan kuin Saksan puolelta tunnustettu Ukrainan hallitus, omasta puolestaan päättäväisesti vastustaa omissa riveissään syntyvää rikoksellista menettelyä. Punanen hallitus on asettanut komission, joka Lindhagenin Helsingistä lähettämän tiedonannon mukaan on erikoisesti velvotettu "tutkimaan kaikkia väkivallantöitä, joita ovat harjoittaneet anarkistit tai yksityiset punakaartilaiset omasta aloitteestaan. Komissioni on tutkinut viime päivinä eri seuduilla tehtyjä väkivallantöitä ja on määrännyt niiden tekijät vangittaviksi."

Myöskin tapahtuu nopeasti venäläisten joukkojen poistaminen Suomesta. Kun tällä tavalla Venäjän rauhansopimuksen perusteella Suomi vapautetaan venäläisistä joukoista, mikä on vain muutaman päivän kysymys, niin Suomen taistelu on Suomen kansan puhtaasti sisäinen asia. Oikeudelliselta ja poliittisen viisauden kannalta katsoen on syytä tunnustaa tämä ja siitä vetää tarpeelliset käytännölliset johtopäätökset. Jokainen yksipuolinen puoluekannatus, jokainen väkivaltainen sekaantuminen ulkoapäin on tuomittava. Joka haluaa Suomen kansan parasta, koettaa aikaansaada sovintoa taistelevien puolien välillä. Tätä yrittävät aikaansaada kaikkien Tanskan, Norjan ja Ruotsin sosialistipuolueiden parlamentaarinen komitea. Myöskin Saksan puolelta olisi tähän suuntaan toimittava. Tämä on ainoa tie, joka vastaa Saksan kansan nykyisiä ja tulevaisia etuja ja

joka laskee perustan pysyväisille hyvillä suhteille Suomen kansajoukkojen kanssa.

* * *

Kuten tämä artikkeli osottaa, ovat saksalaiset "enemmistöläisetkin" olleet selvillä Suomen asiasta ja siis oivaltaneet, minkä rikoksen Saksan työväestö teki, kun se ei edes yrittänyt suuremmassa määrässä kohottaa ääntään Saksan Suomen asioihin sekaantumisen johdosta. Tämä saattaa Saksan "enemmistö" sosialistit yhä synkempään ja petturimaisempaan asemaan maailman köyhälistön silmissä.

Kun valtiopäivillä oli keskustelua Suomen asiasta, niin enemmistösocialistien taholta kyllä protes-
teerattiin, mutta varsin heikosti ja samalla kuitenkin kannatettiin hallituksen sotapolitiikkaa yleensä. Sen sijaan ns. itsenäiset sosialistit jyrkästi vastustivat hallituksen kaikkia toimia. Itsenäiset sosialistit, valtiopäiväistuntojen referaatis-

ta päättäen, tuon tuostakin huu-
dahtivat hallituserrojen puheiden väliin: "Muistakaa Suomea! Me emme luota missään asiassa hallitukseen!"

Ja aivan viimeaikaisimmat sähkösanomat ovat kertoneet, miten "enemmistö"-socialistit ovat yhä enemmän lähennelleet hallitustaan, saaden puheenjohtajien ja varapuheenjohtajien ym. paikkoja palkakseen. Eikä tämä "enemmistö"-socialistien menettely niin kovin ihmeellistä olekaan. Sillä joka kerran antaa sormensa pirulle, niin piru vie pian koko käden, huolimatta siitä vaikka asianomainen koettaisi vastaankin panna. Sellaiseen "sheidemannilaisuus" johtaa, tapahtukoon sitä missä tahansa.

Saksan työväenluokan luokkataistelun elpymisen ja luokkakunnan pelastaminen riippuu nyt "vähemmistö"socialisteista ja heidän jokainen toimenpide todistaakin heidän tekevän parhaansa, sikäli kuin voivat preussilaisuuden ikeen alta ääntään esille saada.

